DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. DONDERDAG den 23sten MAART, 1826. N. 12

Gedrukt en Donderdag's avonds uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM LEE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salút! doen te weten:

Nademaal wy in ervaring gekomen zyn dat er een verkeerd begrip bestaat omtrent het gebruik van omslag zegels in die gevallen waarin dezelve vereischt worden, volgens het bepaalde by het 1ste en 18de artikel des reglements op den impost van het klein zegel, hetwelk den 23sten Augustus 1820 gearresteerd en den 6den September daaraanvolgende gepubliceerd is; en dat zulks voortvloeit uit een misverstand van de publicatie des Raads van Policie den 16den January 1821 gearresteerd en den 23sten daaraanvolgende uitgevaardigd, tot alteratie wel van het 2, 3 en 4 artikel des voorzeiden reglements betreffende omslag zegels voor de daarin bedoelde acten en documenten, doch niet van het 1ste en 18de artikel dewelke in derzelver geheel en onveranderd zyn gelaten.

Zoo is het dat wy noodig geoordeeld hebben, tot wegruiming van dat misverstand hetwelk tot nadeel van s'Lands middelen is strekkende, en onaangename gevolgen kan hebben voor de ambtenaren en alle anderen dewelke zich aan de gemelde artikels 1 en 18 van het voorzeide reglement niet houden, derhalve hierby te verklaren: dat de beide evengemelde 1 en 18 artikels by de vorengemelde publicatie van den 16den January 1823 geene verandering hoe ook genaamd hebben ondergaan, maar dat dezelve in derzelver geheel zyn gelaten en gebleven, en dienvolgens door de genen wie dezelve aangaan, zoo en in diervoege als dezelve luiden, moeten opgevolgd en nagekomen worden.

Gedaan op Curaçao den 9den Maart 1826 het dertiende Jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 13den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 23sten Maart 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 18 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœna als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 17den Maart 1826.

ADVERTENTIE.

DE Testamentaire Executrice, Executeuren en verdere geassumeerde Executeuren van den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer C. L. PARKER, geven als nog mits deze voor de laatste maal aan de Debiteuren van gemelden Boedel te kennen, dat indien zy in gebreken blyven om voor of uiterlyk op den 31sten dezer maand het door hun verschuldigde te komen voldoen, de tegen hun bestaande pretentien zonder aanzien van personen, ter geregtelyke invordering aan den Procureur den Heer M. Ricardo zullen worden ter hand gesteld.

Den 17den Maart 1826.

TE KOOP

De Colombiaansche golet

INCARNACION.

Wegens de conditien vervoege men zich by den Heer A. MATTEY.

De Schipper van gemelde golet waarschuwt allen en eenen iegelyk geen krediet te verleenen aan de Equipage van dat vaartuig, daar hy noch de Consignataris voor derzelver schulden verantwoordelyk zal zyn.

March 17, 1826.

FOR SALE.

The Colombian schooner

INCARNACION.

For terms apply to Mr. A. MATTEY.

The Captain of said schooner cautions all and every one not to trust any of the crew of that vessel, as no debts of their contracting will be paid by him or the Consignee.

Den 10den Maart 1826.

MR. C. C. ROMER, berigt het Publiek dat hy tot zyn Kantoor heeft gehuurd het Huis No. 108, Breede Straat, Willemstad.

March 10, 1826.

DR. C. C. ROMER, Counsellor at Law, informs the Public that he fixed his Office at the House No. 108, Broad Street, William Town.

Den 10den Maart 1826.

DE ondergeteekende geeft eerbiediglyk te kennen aan het Publiek, dat hy zyn Establissement zal verplaatsen, naast aan het Huis, hetwelke hy thans bewoont. Hy heeft tevens gehuurd de uitgestrekte vertrekken, gelegen achter tegen zyn eigen huis, en is van voornemen deze in een te openen, zoo dat er hiervan een uitnemend en gemakkelyk Establissement gemaakt wordt, en voortgezet onder de oude benaming van "*Commercieel Hotel*," wanneer alle attentie zal bewezen worden aan die Heeren, die hem met hunne bevelen willen begunstigen.

J. THOMPSON.

March 10, 1826.

THE undersigned respectfully informs the Public that he is about to remove his Establishment to the House adjoining that which he now occupies. He has also rented the extensive premises immediately connected with the back part of his own House, which he purposes throwing together so as to form a superior and commodious Establishment and be carried on under the old denomination of the "*Commercial Hotel*," when every attention will be paid to those Gentlemen who favor him with their commands.

J. THOMPSON.

UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Wy vinden in een der laatste Engelsche dagbladen, een breedvoerig artikel over de redenen, waarom Constantyn afstand van den troon gedaan had. Het bevat echter hoofdzakelyk het volgende:

Constantyn heeft voor eerst den troon opgeofferd aan de liefde. Hy was driftig verliefd en wenschte vereenigd te zyn met het voorwerp zyner liefde, het kostte wat het wilde. De koningin moeder en zyn broeder die hier tegen waren, stelden de prys van hunne toestemming tot dit howelyk, op de voorwaarden van renuntiatie tot den troon. Dit kontrakt werd hem opgedragen, en hy nam hetzelve alleenlyk aan, om dat hy door eene hevige drift daartoe aangespoord werd. De tweede reden is, om dat hy zich (gelyk men zich uitdrukt) ongeschikt en onbegaafd met de noodige bekwaamheden gevoelde, om de groote waardigheid waartoe zyne geboorte hem het regt geeft, te bekleeden, tot dat einde verzocht hy afstand van den troon te mogen doen en den broeder die op hem volgt dit regt over te maken. Eene derde reden vinden wy elders opgegeven, welke met de tweede waarschynelyk in verband staat; namelyk den aanslag welke hy gedaan had tegen het gezag en leven van zynen broeder keizer Alexander.

Men verhaalt ook van Constantyn dat hy eens in de zitting van den ryksdag zich tegen den kanzelier verzette en deze met een pistool had dood geschoten. Alexander zou hem voor deze misdaad naar Siberien gebannen hebben, ware het niet door de tusschenkomst van eenige grooten, die hem voor spraken en zyne straf leenigde met het afstand doen van den troon.

LONDEN, JAN. 18.

Ingevolge berigten van verscheidene streken van Rusland is het algemeene gevoelen sterk ten gunste van de Grieksche zaak.

Ter gelegenheid der viering van het laatste feest van *St. Alexander Newsky*, verhaalt men, dat op het oogenblik, toen de Archimandrite, een prelaat van meer dan honderd jaren oud, de zegening zou uitspreken, hy zyne oogen op den keizer Alexander vestigde, die er tegenwoordig was, en zyne hand ligtende naar het kruis, riep hy in den toon van verwyt: "het wordt getreden onder de voeten door ongeloovigen en het vindt geene wrekers" Het scheen dat deze woorden den keizer diep getroffen hebben; zy maakten een diepen indruk op de toehoorders en werden door het gantsche ryk herhaald. Weinige dagen hierop begaf zich de keizer op reis.

JAN. 19.

Volgens officiele berigten van Warschaw van den 1sten Jany. vernemen wy, dat er een kourier was aangekomen, met de tyding wegens de beslissing van de kwestie aangaande de opvolging van den troon. De groot hertog Constantyn liet terstond zyn hof byeen roepen en in de tegenwoordigheid van de vorstin Loewicz, zyne gemalin en verscheidene generaals las hy met luide stemme de ukase van den nieuwen keizer voor, en eindigde met het geroep van "Hazzah! lang leve myn geliefde broeder, de keizer Nicholas I. myn genadige keizer en meester."

JAN 20.

Brussel, 15*den Jan.*— Een dagblad van de Noordsche provintien meldt dat luitenant generaal Trip, eerlang naar St Petersburg zal vertrekken, als buitengewoon afgezant van zyne majesteit, om den keizer Nicholas I. wegens de aankomst tot den troon geluk te wenschen.

Parys, *Jan* 4.—Onder de officieren welke te St. Petersburg gearresteerd zyn geworden, is kolonel Prins Troubetzkoi en niet Prins Gal, gelyk het in sommige papieren berigt wordt.—Na zyne gevangen neming had hy een byeenkomst met den keizer Nicholas, die zyn leven spaarde en hem naar Siberien in balling schap zond.

JAN. 21.

De vordering van het schoolwezen in Nederland, reeds een genoegzaam getal schoolonderwyzers voor de jeugd van beide sexen gevormd hebbende, zoo heeft Z. M. de koning een bevel uitgevaardigd, verbiedende de schoolmeesters en meesteressen, om vreemdelingen in hunne establissementen te employeren

Er is geen land waar de opvoeding der jeugd meer ter harte genomen wordt dan in Nederland. In alle andere landen byna verneemt men klagte wegens gebrek in deze aangelegenheid, en dan haalt men altoos Nederland als een navolgbaar voorbeeld aan.

De berigten wegens de neerlaag der Nederlanders in de Oost Indien worden ten volle bevestigd, waarin vele Engelschen gevallen zyn. De brieven welke ontvangen zyn, loopen tot den 10den Sept. Een gevecht viel voor op den 2den Sept. te Demackie, in de nabyheid van Samarang, tusschen 10 000 troepen der inboorlingen en de Europische krygsmagt; deze wordt op slechts 300 man begroot, waaronder 60 Engelschen waren, voornamelyk zeelieden. De inboorlingen hebben volkomen gezegevierd.

De volgende brief beschryft kortelyks den toedragt der zaken:

Samarang 4den Sept — Er is een gevecht voorgevallen te Demackie. De vyanden waren 12 000 sterk. De Nederlandsche troepen zyn geheel verslagen, en de inboorlingen rukken op Samarang aan. De Europeanen waren bezig, om al hunne vervoerbare eigendommen, aan boord der schepen te Samarang en te Samabuya te brengen. Dertig duizend balen koffy zyn een prooi des brands geworden, en de vyand vernielde al de koffy boomen en velden van het zuikerriet.

Op de dagteekening van dezen brief vertrokken al de Europeers en andere die eenige eigendommen hebben, van de oost kust van Sumatra, en vier koopvaardy vaartuigen, geladen met kostbaarheden en vrouwen zyn gezeild naar Sincapore.

Den 23sten Maart 1826.

DE ondergeteekende voerende het Nederlandsche Brikschip de Snelheid, zal in het begin van de aanstaande maand April van hier vertrekken naar Surinamen, kunnende men zich voor Vracht of Passagie addresseren aan boord of by den Heer J. N. C. JUTTING. Tevens maakt de ondergeteekende bekend dat hy tot moderate pryzen te koop heeft een party beste provisien bestaande in

Ronde, Stolksche en Comyne Kaasen.
Kleine Vaatjes Boter.
Do. do. Rolpens.
Do. do. Pekelworst.

Vaten Comcommers, Anchovis in Flesschen, benevens een party Roode Wyn in Kisten, Dak Pannen, Houwelen, &c. &c.

J. H. FREYBOURG.

*** *GETROUWD*—De Weled. Gestrenge Heer T Feldmann, Luitenant ter Zee der 2de Klasse, Ridder der Militaire Willems Orde, met Mejufvrouw J. C. Prince.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Lyst der sedert den 19den tot den 23sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Daniel de David Casseres	M. C. Pool
	C. C. Römer
E. Lopes en J. Jesurun	Fernando de Jesus
M. Tovar	monsieur Viice
Isabel Estrella	Ma. Helena Cambiaso
J. J. Pool	M. L. Delgado

Curaçao den 23sten Maart 1826.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

18.	golet	Dorothea, Evertsz,	Aruba
20.	——	Aimable Elena, Tromp,	Maracaybo
	——	Geertruida, Levy,	dito
21.	——	Betsy, Gaerste, jr.	Coro en Aruba
22.	bark	De Hoop, Molina,	Coro
23.	golet	Anna, Bolwig,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MAART.

13.	golet	Maria Carolina, Rotjc,	La Guayra
	——	Aimable Lucia, Diedenhoven,	dito
	bark	Aimable Soleded, Dominguez,	Coro
21.	brik	Maria & Jacoba, Bart,	Amsterdam
	golet	Especulador, Eltino,	Zee
	brik	Catharine, Alves,	Hamburg
	bark	Emelia, Debrot,	Puerto Cabello
22.	brik	General Paez, Clark,	New York
	golet	Dorothea, Evertsz,	Aruba
	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro

EVANGELISCHE KERK.

Op Morgen den 24sten Maart, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.
Zondag den 26sten Maart, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.
Maandag den 27sten, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J Muller, J. A. Z.

Op den 17den dezer is Z. M.'s paket brik de Brak, gekommandeerd door den luitenant der Eerste Klasse Koops, binnen deze haven terug gekeerd, uithoofde des ziekelyken toestands van het scheepsvolk; zy is weder op Dingsdag morgen naar Holland vertrokken.

Wy zien in de Duitsche nieuwspapieren dat het thans in Duitschland en vooral in die landen welke onder de vorsten van het Heilige Verbond staan, op nieuw volgens zware boeten verboden is om het voorzetsel *van* vóór de familje naam te gebruiken, aan die welke niet van adel zyn, en dat dit woordje *von* of *van* alleen aan den adel wordt verleend. Dit doet ons denken aan het gebruik hetwelke hier op deze kolonie plaats heeft, alwaar de slaven de familje naam hunner meesters aannemen met het voorzetsel *van*; bv: een slaaf die den heer A. toebehoort, wordt genoemd Juan van A. zoo ook Pedro van B. Martyn van C. enz. Het voorzetsel *van* het welk dus by het Heilige Verbond het kenteeken van adel is, wordt in de kolonien gebezigd als kenteeken van den slavenstand.

Volgens een ingeleverd berigt van Dr. Blume zyn er op het eiland Java in 1821 en 1822, 253,621 personen de koepok ingeent geworden. Als men de zwarigheden in aanmerking neemt die er tegen de inenting bestaan, als het voordeel der ingezetenen en voornamelyk de Indische pest Cholera Morbus, welke in die jaren dood en verderving verspreidde, dan ontwaart men wat eene regering vermag wanneer het der zelver ernst is het goede te bewerken.

Eenigen tyd geleden maakten de openbare nieuwspapieren melding dat door een pausselyk edict de koepoksinenting in de Kerkelyke Staat verboden is geworden; thans verneemt men dat dit edict niet zoo zeer een verbod bevat als wel dat hetzelve een vroeger instelling welke de ouders verpligtte hunne kinderen de koepokken in teenten, vernietigt. Sedert dat de inwoners der Kerkelyke Staat niet meer gedwongen zyn tot de inenting, geraakt dit middel hoe langer hoe meer in verval, zoo dat thans in Rome in het geheel geen inentings stof meer voorhanden is. Het gevolg hiervan is dat de natuurlyke pokken zeer sterk woeden en op den platte lande groote verwoestingen aanrigtten. En dit geschiedt nog wel in 1825; welke verbazende schreden doen de onderdanen van Z. H dus achter uit! "Kritisches Repertorium fur die gesammte Heilkunde."

Uittreksels van eenen brief gedagteekend Maracaybo, 9den Maart.

"Er is een Amerikaansch vaartuig met eenen overtogt van 11 dagen van New York alhier aangekomen, brengende de tyding dat de keizer Constantyn zich voor de zaak der Grieken verklaard heeft, hetgeen den band der vereening van Oostenryk en Rusland verbreekt, welke omstandigheid, al het Noorden in rep en roer brengt. Constantyn heeft zich afgetrokken van het Heilig Verbond."

UITTREKSELS VAN JAMAIKA NIEUWSPAPIEREN.

January. 9

Invasie van Cuba.—Getrokken uit eenen brief gedagteekend Cartagena, den 23sten December 1825.

"Ik geloof dat gy gehoord hebt, van de voorgenomene expeditie, welke in deze plaats uitgerust wordt tegen Cuba, bestaande uit een 74tiger, vyf fregatten, zes korvetten en een aantal brikken, schoeners, kanonneerbooten &c. Het getal troepen zal zyn van tien tot twaalf duizend; en men gelooft algemeenlyk wegens de ontevredenheid over den staat der zaken en revolutionaire dispositie der inwoners, dat wy gemakkelyk de overwinning zullen behalen, of ten minste wy hopen, dat het dusdanig mogt uitvallen. Alles wat ons vertrek nog ophoudt, is de aankomst van twee fregatten uit New York, welke wy dagelyks te gemoet zien.

"Gy zult my binnen weinige dagen op het slagveld zien. Ik heb verlof bekomen om de Vereenigde Staten van Noord Amerika te gaan bezoeken, doch kreeg een order, om my onverwyld naar Carthagena te begeven, alwaar ik met het eskader van Puerto Cabello ben aangekomen. De krygsverrigtingen van het eskader zullen bestierd worden, door generaal Lino Clemente, commodore Beluche en myn persoon. Daar ik nog niet weet op welk schip ik geplaatst zal worden, zoo verwacht ik de voorkeur te zullen hebben van een der nieuwe fregatten, welke ik vernomen heb de schoonste schepen te zyn, en omtrent even zwaar als een 74tiger. dewyl zy elke 64 stukken zwaar geschut zullen voeren.

"Deze expeditie moet groote ongerustheid verwekken, in de gemoederen van de weelderige inwoners van dat ryke en schoone eiland; en het is myn opregte wensch, dat zy zich niet zullen bloot stellen aan een noodeloozen en vernielenden kryg, want zoodra als de banieren der Colombianen, op hunne oevers zullen ontvouwd zyn, zullen er duizenden onder hun standaard vervoegen; maar wanneer zy zich op onzen voorslag niet willen overgeven, dan zal ongetwyfeld, dat schoone en vrachtbare land, door den oorlog verwoest worden."

Z. B. M.'s korvet Scylla, luit. Cowan, is van Vera Cruz met eenen overtogt van 17 dagen te Jamaika aangekomen, en heeft de Mexikaansche brieven zak aangebragt. De Mexikanen verzamelden eene zware krygsmagt te Vera Cruz, om het eiland Cuba te gaan aanvallen. Alles was rustig zoo wel te Alvarado als te Vera Cruz; de handel begon levendiger te worden; en het volk van de binnenlanden en van de verschillende streken van de kust kwamen dagelyks te Vera Cruz aan.

Met de Weymouth heeft men tyding ontvangen, dat een gedeelte der troepen van Peru kort voor haar vertrek van Carthagena aldaar was aangekomen; zy schynen ziek te zyn. Het overschot van deze troepen wordt alle dagen van Chagres verwacht, en men is van gevoelen dat zy tegen Cuba zullen uitgerust worden. Eene stoomboot is van Liverpool te Carthagena aangekomen.

Brieven van St. Marthe melden, dat er een gezelschap is gesticht geworden ter uitrusting van omtrent vyftig kapers, om tusschen Cadix en Cuba in de straat van Gibralter, op de Balearische eilanden, kaap Fenisterre en de baai van Biscaye te kruizen.

VERDERE UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, JAN 17.

Met de post van Frankryk is dezen morgen een brief ontvangen geworden, welke meldt dat men de tyding wegens den ontslag van den minister Vilelle moest verwachten.

De Brusselsche orakel zegt: "Wy kondigden aan dat kolonel Gustaffson, gewezen koning van Zweden in alleryl van Mentz was vertrokken, zoo dra hy het overlyden van keizer Alexander vernomen had. Wy hebben sedert dien vernomen dat hy te Warschaw is aangekomen.

JAN 20.

Men spreekt van een circulaire aan de Russische ambassadeurs, waarin de nieuwe monarch de grondbeginzelen van vrede en eendragt, welke door zynen broeder zyn opgevolgd geworden, belyd.

De Senaat van St. Petersburg heeft in zyne zitting van den 16den December besloten, om een kolossaal monument te doen oprigten voor den overledenen keizer; met deze inscriptie.

Rusland aan Alexander I.

De reis van den Prins van Oranje naar St. Petersburg is uitgesteld geworden. Het schynt dat zyne hoogheid berigten van die stad afwacht, vóór dat hy zich op reis zal begeven.

Brieven van Marseille van den 3den January berigten dat de marschalk hertog van Albefura, op dien dag overleden is, aan de gevolgen van eene smartelyke en langdurige ziekte.

In brieven van Konstantinopolen gedagteekend den 10den December, meldt men dat er drie Turksche grandees, van dewelke twee, magistraten zyn, op het punt staan om naar de Morea te vertrekken, met last om met de Grieken in onderhandeling te treden; en dat zy met de volle magt bekleed zyn, om de onderhandeling tot eene geheele afdoening te brengen. Deze door den sultan genomen maatregel, wordt toegeschreven aan den nyd die hy den Pacha van Egypte toedraagt; en zyne vrees, dat dit ondernemende opperhoofd, de Morea onafhankelyk van de Porte zal maken, wanneer hy mogt slagen in de overwinning van dat land, waarvoor de vooruitzigten gunstig zyn. En dit kan alleenlyk voorgekomen worden, door eene verstandhouding met de Grieken, eer dat het te laat zy. Men zegt ook dat deze maatregels genomen zyn geworden, door de tusschenkomst van eenige Europische mogenheden, die in verlangst zyn, om aan de zaak der Grieken een einde te maken. Dit is minder waarschynelyk, aangezien de sultan by aanhoudenheid geweigerd heeft, om in zoodanige onderhandeling te treden, ja zelfs toen zyne zaken ongunstig zoo niet wanhopig stonden, zoo dat hy thans zich niet zou willen onderwerpen, aan vreemde voorschriften, nu dat het goed geluk der Grieken zoo laag gedaald is.

De Keizerlyke familie van Rusland.

De vorige keizer Paul is geboren den 1sten October 1754; hy is twee maal getrouwd geweest. Voor de eerste maal op den 10den October 1773 met Natalie Alexiewna van Hessen Darmstadt, die op den 26sten April 1776 is overleden. Voor de tweede maal op den 13den October 1776, met Sophia Dorothea Augusta Maria Feoderowna van Wurtemburg, de tegenwoordige keizerin moeder, geboren den 25sten October 1759. Paul volgde de keizerin Catharina op den 17den November 1796; hy overleed den 24sten Maart 1801, en werd opgevolgd door zynen zoon Alexander.

Keizer Paul heeft by keizerin Maria vier zoons en vyf dochters verwekt. Alexander, Constantyn, Nicholas en Michael; Alexandria, Helena, Maria, Catharina en Anna.

Alexander Paulowitz, de overledene keizer, oudste zoon van keizer Paul, is geboren den 23sten Dec. 1777, en getrouwd den 9den Oct. 1793, met Maria Louisa Elisabeth Alexiewna van Baden, de tegenwoordige keizerin douariere, geboren den 4den Jan. 1779. De telg uit dit huwelyk gesproten, is eene princes, (Maria) geboren den 29sten Mei 1797 en is zeer jong overleden.

Constantyn Paulowitz, tweede zoon van keizer Paul, is geboren den 8sten Mei 1779, getrouwd den 26sten Feb. 1796 met Anna Feodorowna Julia Henrietta Ulrica van Saxe Coburg, geboren den 23sten September 1781. Deze echtverbintenis, waarin geene kinderen verwekt zyn, is in April 1820 gescheiden geworden, en Constantyn hertrouwde den 24sten Mei 1820 met June Gruzynska, eene Poolsche dame, die den naam kreeg van princes van Lowicz. Van dit huwelyk is er nog geene spruit.

Nicholas Paulowitz, derde zoon van den

keizer Paul, is geboren den 2den July 1796, getrouwd den 13den July 1817 met de groot hertogin Alexandria Feodorowna Louisa Charlotte Wilhelmina van Pruissen, geboren den 13den July 1781. De telgen van dit huwelyk zyn : Alexander Nicalaowitz, geboren den 29sten April 1818 ; Maria, geboren den 3den Aug. 1819 ; Olga, den 26sten Sept. 1822.

Michael Paulowitz, vierde zoon van keizer Paul, is geboren den 8sten Feb. 1798.

Alexandria Paulowna, oudste dochter van keizer Paul, is geboren den 9den Aug. 1783, getrouwd den 3den Maart 1799 met Joseph Anthony, broeder van Frans II. keizer van Oostenryk. Zy is sedert dien tyd overleden.

Helena Paulowna, tweede dochter van keizer Paul, geboren den 13den Juny 1778 en getrouwd den 17den Mei 1799 met Frederik Louis, erf prins van Mecklenburg Schwerin. Zy is ook overleden.

Maria Paulowna, derde dochter van keizer Paul, geboren den 15den February 1783 en getrouwd den 3den Augustus 1804 met Charles Frederik, Erf prins van Saxe Weimar, by wien zy verwekt heeft, Charles Alexander Augustus Jan, prins van Saxe Weimar, geboren den 24sten Juny 1818.

Catharina Paulowna, vierde dochter van keizer Paul, geboren den 21sten Mei 1788. Overleden.

Anna Paulowna jongste dochter van keizer Paul, geboren den 18den January 1795, getrouwd den 21sten February 1816, met Willem Frederik, prins van Oranje, by wien zy drie zoons verwekt heeft.

JAN. 21.

Het volgende artikel vinden wy geplaatst in een Engelsch Ministerieel dagblad de *Morning Post*, bevattende het overlyden van den keizer Alexander. Het dagblad begint met te zeggen, dat die tyding "is ontvangen en geeirculeerd geworden in de voornaamste kringen," zoo dat er geen twyfel overlaat, dat de keizer Alexander is geworgd geworden ; en vervolgt aldus:

"Het is omtrent 5jaren geleden dat de Groot Hertog Constantyn een aanslag gedaan had tegen het gezag en het leven van zynen broeder. Het plan werd ontdekt, deszelfs doelwit vernietigd en de misdaden vergeven ; en alles wat hiervan aan het publiek is gebleken, was een verward gerucht, dat er eenige regimenten der keizerlyke gardes teekens van insubordinatie, zouden aan den dag gelegd hebben, te of in de nabyheid van St. Petersburg, en welke dadelyk is geoppimeerd geworden. Constantyn kreeg vergiffenis ; maar hy vermogt niet buiten de palen van zyn onderkoningschap komen ; en hy wist dat als eene verdere straf, hy afgesneden zou worden, by eene plegtige uitterste wil, van zyne opvolging tot den troon, welke de keizer aan zynen jonger broeder zou overmaken.

Misschien met den inzigt, om zich de liefde van het volk te verzekeren, of om dezelve te herwinnen, gaf Alexander een tyd lang toe, aan den geest van dweepzucht, met dewelke hy verlangde, de wreedheden welke te Constantinopolen en in Moldavien jegens de Grieken en hunne patriarchen gepleegd worden te wreken ; en dus doende bemerkte hy, dat hy van de muitelingen de wapens ontnomen had, welke tegen hem gerigt waren. Hy was standvastig en volhardend, slechts wanneer hy geen tegenstand vond, want zoodra, dat Oostenryk en de andere leden van het Heilig Verbond, van zyn voornemen de lucht kregen, begonnen zy zyne zwakke zyde aantevallen en bewogen hem, om den yver, welke hy aangemoedigd had eensklaps te stuiten, welke in de gemoederen van zyne soldaten, ja zelfs van zyn volk, eene geneigdheid deed opkomen, dat gunstiger was aan de oogmerken van verraders dan die waarvan zy zich te voren bediend hebben. De zaken bleven in dien staat van oogenschynelyke rust en veiligheid, zoo lang als Alexander op zyne hoede was en zyn verblyf hield in die plaatsen van zyn ryk, waar zyne onderdanen het voordeel van zyne goedheid en tegenwoordigheid genoten en hem beschermden met hunne liefde en dankbaarheid. Zoodra hy echter het voornemen bekend gemaakt had, om te gaan reizen en zich gewaagd had naar de plaatsen waar ontevredenheid en misnoegdheid heerschen of er werden plannen op nieuw tot zyn verderf beraamd. Of de noodlottige wil gemaakt was en ter zyde zoude gezet geworden zyn, hetgene gemakkelyk uittevoeren is door den genen, die het leven van eenen keizer mogt benemen ; of dat deszelfs uitvoering zoude voorgekomen zyn geworden, dit kan alleen de uitvoerder van de zaak verklaren, maar zyne orders waren uitgevaardigd en zyn zeer getrouwelyk nagekomen geworden. De zamenzweerders (wie zy zyn, zullen bekend worden, wanneer de nieuwe keizerlyke huishouding zal gevormd en eertitels en ambten zullen uitgegeven zyn) hebben alles aangewend om in hun voorgenomen slagtoffer het grootste vertrouwen te boezemen. Alles ademde genoegen en geluk op zyne reize en nooit zelfs in het hart van zyne hoofdstad en midden onder zyne gardes, had Alexander zich veiliger en meer bemind gedacht."

Hier volgt hetgene wy reeds gemeld hebben wegens zyne pleizier reis over water en van zyn ombrengen.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JAN. 11.

The Gibraltar letters received yesterday, which are dated the 19th ult., communicate events, out of which, if Spain possessed either political character or power, some serious discussions might arise. It appears that, in consequence of the opposition made by the Spanish authorities at Algesiras to the sending assistance across the lines by the English to vessels driven on shore during the late gales, it became necessary on the part of the latter to employ an armed force to enable them to carry their humane purpose into effect. General Don, the governor, and Sir John Philimore, Commander of His Majesty's ship Thetis, simultaneously ordered a force to proceed by land, and the crew of the Thetis to proceed in boats by sea, to give assistance in preserving the lives and property of individuals. Some accounts say that the first detachment which reached the spot, being few in number, were fired upon by the Spaniards, but who gave up the point on the arrival of the larger force, to which it would have been useless to offer any resistance. The Spanish authorities held a very blustering tone on the occasion, affirming that the British had no right to pass the lines, and sent off dispatches for Madrid, with intelligence of the outrage they conceived had been inflicted on them. Their promised plunder from the wrecked vessels was thus snatched from them. When the letters came away, a strong British force, under the command of a field officer, remained at the outpost for the protection of those engaged in giving succour to the wrecked vessels.

JAN. 13.

Our readers will find a piece of intelligence from Turkey, which may be worth their observation. Three negotiators are said to be on their way to Greece to make terms with the Greeks, and defeat the supposed view of the Egyptian Pacha on that country. As the Porte could not have predicted the intrigues or occurrences which have placed the quiet Nicholas on the throne of Russia, might not the Greek embassy have been suggested by the fear of Constantine's accession, and of his employing his new power in a speedy attack upon the Turkish empire?—*Ev. Mail.*

There is a rumour in circulation, which we have reason to believe not altogether unfounded, that a considerable addition to our naval force (we have heard 10,000 men) will be proposed early in the ensuing session. No reason, that we are aware of, has been assigned for this measure which, as a great addition to the burthens of the country, seems to demand some explanation. The state of affairs in the Mediterranean offers the most probable solution.— In the crisis which a few years must bring round in the Turkish empire it certainly will be desirable that Great Britain should assume an opposing attitude in the Levant, in her proper character of a naval power. It would seem, therefore, that ministers contemplate the approach of this crisis as nearer than might be supposed. An addition to the army is also spoken of, but though in one particular service (the Artillery) a small increase may be expected, we are not disposed to believe that any serious augmentation will take place in our land force.

JAN. 18.

THE VIGO BAY COMPANY.

If the details transmitted by our correspondent from Spain be correct, as we have reason to believe they are, they will produce as much disappointment to the shareholders of the Vigo Bay Company in England as to the Spanish government. According to the letters lately received from that city, the parties engaged in the researches in Vigo Bay have lost all hope of recovering the money sunk in the galleons. It appears that the undertaking was commenced a little too hastily on the faith of the representations of William Cox and some others.—But after some attempts, suspicions were excited that these representations were not exactly correct ; and recently a manuscript has been found at Vigo, which has dissipated what trifling hope remained. This manuscript, which is written with no elegance of style, but which bears the stamp of truth, is said to be the production of a mere mechanic, a joiner, who was an eye witness of the battle between the English fleet and the Spanish squadron. He relates that the Spanish Admiral, finding himself attacked by the English at the very entrance of the port, landed all the money he had on board the galleons, and ordered it to be conveyed in waggons into the interior of the country. After having taken this precaution, he set fire to the galleons, to prevent them from falling into the hands of the English. They, however, having learned the direction in which the treasure was going, made a descent at Redondola, attacked the escort, and captured the greater part of it. The rest was pillaged by the peasantry in the neighbourhood, who were drawn to the spot by the expectation of booty. Our correspondent adds to these details, that the manuscript in question has appeared so important and authentic, that the government has officially demanded it from the authorities at Vigo —*Courrier Francais.*

JAN. 20.

We yesterday received Madrid *Gazettes* to the 4th instant, and from them we extract a singular Decree for the formation of a Council of State, which, from the duties it is to perform, is expected, no doubt, to be able to work miracles. From the very pompous manner in which these duties are announced, and the anxiety with which the great Monarch of Spain expresses himself on the subject of the "felicity and prosperity of his beloved vassals," one would be led to imagine that some important change was really about to be introduced ; but we should like to ask, what has now become of the Consultative Junta, appointed about four months ago, which was to do little less than regenerate half the world, if we were to credit the professions made when it commenced its labours. It would seem, however, that that majestic body soon dwindled down into nothing. The members of the present Council have at least the satisfaction to know that the freedom of their opinions is secured to them, and that they are only removeable at the will of the king. What other guarantee could be expected under a despotic government? This Council has one important topic confided to its charge, and this is, "to look after the king's American possessions, attempting to separate themselves from the mother country, in consequence of the dangers to which his Crown has been exposed." This is an arduous task, and the injunction so given contains a new version of the motives which led to South American emancipation, of which we never heard before. We have only to add, that we should be glad to see the report the Council may have prepared on this subject a year hence.

DEC. 27.

EDUCATION IN THE NETHERLANDS

The following letter, the third of a Series, giving an account of the Reforms in the Netherlands, against which such an outcry has been raised, is taken from the *Constitutionnel* of Monday:—

"SIR—After having already pointed out to you the inconveniences and dangers of a state of things which has been tolerated by us, let us now see what the government might have, and what it has done, to remedy the evils. It might have shut up the small seminaries, and have suppressed the philosophical lessons from the instruction of the episcopal seminaries—have settled at what age and on what conditions young men should be atmitted at these latter. This might have been done without weakening salutary rigour by concessions, which though dictated by benevolence, are supposed to arise from weakness, and encourage further pretensions. The government, however, proceeded as follows :—By a Decree of June 14th, his majesty ordered, that, for the future, no school, having for its object to educate young men for the Universities and Episcopal Seminaries, could be established without the permision of the minister of the interior. But schools of this description, which, by Sept. 30th of this year, had not obtained this permission, should be suppressed. The same decree also ordered, that schools should be formed, which, under the superintendance of the Catholic bishops, should be exclusively appropriated to the youth of the Catholic religion, who aspire to be ministers ; and that these scholars should attend the Colleges of the towns where these schools might be established, to be instructed in science and literature, but that the preparation for these studies, and the repetitions which they required, should take place in the schools ; and finally, that instruction of religion should be given to them, under the direction of the Catholic bishops. The last point is, a right of the two former, and the creations of such schools were concessions. Another royal decree of the same date had for its object, to regulate instruction of a superior order for those persons who were to be Catholic priests. It ordered that a philosophical college should be established at one of the universities, and pointed out the science that should be taught there ; it mentioned the professors of metaphysics, morals, history, the cannon law, of eloquence, should be of the Catholic religion, and taken, if possible, from among the ecclesiastics. The appointment of professors on the nomination of the minister of the interior, was reserved for the crown ; but the chief of the department is to concert with the archbishop before the presentations are made to the king.— It required that the archbishop should of right be a curator of the University, at which the college should be established, and that in this quality he should more particularly have the inspection of the college. It regulates every thing concerning the expence of the students, the bursaries to be attached to the college, and the dispensations from the service of the militia to be enjoyed by the students. It further or-

dered, that at the end of two years from the establishment of this college, the philosophical lessons in the episcopal seminaries should cease; and after that time no body should be admitted into these seminaries who had not been two years at this college, and given satisfactory proofs of having attended to his studies. The whole of this decree may be characterized as consisting of concessions. His majesty, therefore, endeavoured to conciliate the safety of society with the rights of the church, and to preserve to the clergy all which they could reasonably desire. In banishing from the service of the altar men, educated more like *Roman subjects* than Belgian citizens, and who exercise much influence over the people, he pushed his condescension so far as to allow the bishops the right of interference with the royal power, and made them Inspectors of Institutions of much political importance, in order to satisfy them that errors contrary to the purity of their dogmas should not find their way into these establishments; that no practices in opposition to ecclesiastical discipline might be introduced; and that the temptations of the world might not too easily triumph over the holiness of spiritual avocations. What reason then is there to complain of the conduct of the government? If the king, following the example of Joseph II., had taken on himself the direction of the theological studies, or if even he had only transferred these studies from the episcopal seminaries to the universities, similar to what has been done in a neighbouring state, without the clergy having, as far as I know, reclaimed against it,* if the king has done this, he might have been accused deservedly of meddling with theological matters; but the present question relates solely to instruction in worldly sciences, which have nothing to do with religion, though they are the basis of education in all the upper classes of society who exercise any influence on their fellow-creatures. All the world knows that Christ sent his disciples to preach the Gospel to all the world; but there is no reason to believe that they were also appointed to teach history, languages, and philosophy. If his majesty had resolved of himself to regulate every thing relative to education, without attending to the prelates, they might have complained, they might have solicited the liberal concessions which they now reject; but they would have had no reason to complain of an interference with their rights. Then the government would not have exceeded its power, and would have been better off than at present. It must refuse all participations of its power, and keep itself free to pursue its constitutional course. It ought not to grant concessions which may lead to abuse, which we must not think inevitable, but as forming possible occurrences. Our fundamental laws have respected religious scruples. It tolerates no interference between the citizen and his conscience. It protects all religions without meddling with their doctrines. The government has carefully observed this principle; it refers to the churches all matters relating to the doctrine and discipline of religion, and confining ourselves to the Catholic religion, it gives the cathechism up to the Curés, and the theological doctrines to the bishops, so that our clergy know nothing of the royal powers, but by receiving its protection, and enjoying its munificence. Let the clergy then render unto "Cæsar the things that are Cæsar's," and remember the words of their divine Master—"My kingdom is not of this world." Those explosions which you fear will not take place—there is no combustible matter in the bosom of a nation which unites the fear of God with the love of social order—which is proud of its Constitution, and filled with gratitude to the prince to whom Providence has confided its destinies.

I am, &c.

* The archbishop of Cologne causes the new regulations to be observed without blaming them. The name of this prelate, who is deserving general respect, is Count Von Spiegel.

JAN. 21.

Rome, Jan. 4.—(*Extract of a private Letter.*)—The universal Jubilee is just terminated. A Bull of his Holiness in respect to it has just been published. This official document, signed at St. Peter's of Rome, bears date December 25, in the third year of the pontificate of Leo XII. I shall say nothing of the religious part of this Papal Manifesto, addressed to the people of Christendom, but I must communicate to you the painful feeling excited in this capital by the part which we are permitted to call civil and political. The following passages, literally translated, recal not only the famous considerations of Cardinal Rivarols, in the sentence pronounced some months ago at Ravenna, on account of political crimes—the Cardinal having, on that occasion, united in his own person all the powers of a public Prosecutor, a Judge, and a Sovereign—but also the bitter criticism made by the organs of our government, on the system of defence lately adopted before the *Cour Royale*, in the case of the trials for tendency. These unknown, but recent facts, have given weight to the uneasiness of the Romans, and deserve the attention, in conjunction with the passages I shall cite, as tending to prove, that there exists a project, already profoundly matured, for establishing a crusade against the friends of prevailing ideas—to make an *auto da fe* of the works of genius—to annihilate the liberty of the Press—to guarantee the prefent attacks on the temporal power imagined by that omnipotent sect, called *Ultra Montaine*; in one word, the people here are much alarmed at the direction the government wishes to give affairs both civil and religious, by undermining secretly, and with a jesuitical policy, the rights of independent princes, and the prerogatives of the civil power. The following translation will make you feel the force of the blows of that sword, the handle of which is at Rome, and the point in every part of the world:

"Direct your efforts, above all," says the Bull addressed to the Catholic Clergy, "to separate the faithful flock from the poisoned pastures every where offered them to lead them to death; show them the snares laid in every direction, and put the people on their guard against the infamous torrent of so many perverse men. . . . . . If by chance you meet with any of these perverse men, who will not listen to heal thy doctrine, and who shut their ears to truth, that they may open to fables, redouble your exertions, and rest not till Christ in you and by you reigns over all, and triumphs over all things. . . . . . . Do not allow yourselves to be intimidated by the number, the malice, or the rage of your enemies. . . . . Above all, occupy yourselves with the greatest vigilance, and the most continual care, in banishing from the midst of your flocks those impure, impious, and pestilential books which the infernal enemy of the human race has been permitted to vomit forth in an almost incredible inundation. . . . . . It is very afflicting for every well-meaning man to see this plague of books not only injuring the morals, but sapping the foundation of faith, and attacking all the dogmas of our holy religion. . . . . Seize them, seize the sword of faith, and cover yourself with its shield, to extinguish these flaming arrows of a proud and skilfull enemy, fight like heroes. . . . . . . Have no fear that our very dear sons in Christ, all the princes and Catholic kings, will not be decidedly in your favour. In fact, the greater number of them have supplicated us that the Jubilee might be extended to the dominion belonging to them. It is impossible that they should not rejoice to see you second, by your zeal, whatever is necessary to attain this salutary object, and that they should not hasten to second you in this holy work, by the support of their authority. . . . . . There is no prince, who is ignorant that it is written: 'There is no power which cometh not from God;' and also—'By me, king reign; and lawgivers determine what is right; by me, princes command, and the powerful decide, with justice.' They cannot conceal from themselves, and the events of these latter times have demonstrated it, that the cause of the church and the cause of kings is only one and the same cause identified; for never do people 'give that to Cæsar which is Cæsar's,' unless, above all, they do not faithfully render to God the things that are God's. We know what interpretation the partizans of ultramontaine usurpations give to such a distinction which opens a vast field for the interpretations of the Jesuits." The document returns again to the dominant idea, and strikes once more at philosophers, books, and innovators.

"You are surrounded," it says, "by false prophets, who, under the deceitful garb of piety, endeavour to destroy virtue. They pretend to attack abuses and superstitions, while they endeavour to overthrow even the foundations of religion, inviting you to liberty, and to throw off the yoke of princes. Repel far from you all sorts of impious books, for they represent the golden chalice of the Babylonians, and are full of all abominations, in which a mortal poison is given to all who drink out of them. Have no repugnance to imitate the faith and example of the first Christians, who gave to the Apostles, that they might throw on the fire all the books which they meet that contained vain and fallacious doctrines."

[*From Galignani's Messenger:*]

The following is from the *Courier Francais:*

It was the prince Abasinski who wounded general Schenschin, by striking him at the moment when the emperor Nicholas presented himself to the troops. A private letter mentions, among the persons of note compromised in this affair, general Yermoloff who had long the command upon the frontiers of Persia, and towards whom it is considered necessary to act with extreme caution, because his army is deeply devoted to him. All these persons demanded of the new emperor guarantees. Prince Troubetzkoi, after his arrest, had an interview with the emperor Nicholas, who spared his life, and exiled him to Siberia.

Count Alexis Orloff is mentioned as one of the Russian officers who conducted themselves well on the 26th December. He is said to have stopped the Horse Guards at the moment when they were about to suffer themselves to be led astray from their duty.

Hamburgh, Jan. 13.—It is amusing to see how the English and French Journals exhaust their wit to discover what line of policy the Russian Cabinet will pursue after the death of its great emperor Alexander. Our accounts from St. Petersburgh continue to affirm, that there is no idea of adopting a new line of policy, but that the emperor intends to follow the wise course of his revered predecessor, and to proceed on his plans.

FROM ST. THOMAS PAPERS

MARCH 4.

New York, Feb 7.—We have been favoured with the loan of a file of Mexican papers to the 15th ult. brought by the Lion. This vessel left Vera Cruz on the 17th, when it was said that a rendezvous was established at Campeachy, and several vessels had been chartered to carry troops to that place, destined for the expedition against Cuba.

The paper of the latest date, states, that a courier arrived at Guadalaxara on the 26th December from Tepec, with information that an English vessel had just arrived at Mazatlan, and brought news of the surrender by capitulation of the fortress of Callao, having herself come direct from that port. It is not improbable, from the date and source, that this intelligence is correct. Mazatlan is a port in lat. 23 north, and Tepec and Guadalaxara are on the direct road from thence to the city of Mexico.

The papers contain the Message of president Victoria to the General Congress of Mexico at the opening of the session on the 1st. January. It gives a gratifying view of the state of the country, which is represented as prospering under its present condition beyond expectation.—The execution of the laws had produced the happiest effects in the interior—the finances were fully adequate to the wants of the government, and the commerce of the country was in a flourishing state. The president speaks with gratitude of the happy connections of the Republic with the British government, and states that commercial relations exist with France and Holland—a commercial agent to Mexico has been nominated in Prussia; and assurances have been received of the friendly disposition of the government of Denmark and Sweden. Nothing hostile had been discovered on the part of Russia, and there was reason to believe that the Mexican envoy to Rome will be kindly received by the Pope. In alluding to our country he remarks in substance as follows:

"On turning our eyes to the nations who inhabit this happy hemisphere, justice and gratitude oblige us to mention first of all the most ancient of America and the first of the civilized world that acknowledged our rights, and the first of the American states that solemnly proclaimed and succeeded in establishing her independence. The United States of America, models of political virtue and moral rectitude, prosper under the system of a Federative Republic, which has been adopted here with enthusiasm by the spontaneous voice of the country. This form of government naturally allies us to and binds firmer our nation with the country of Washington. The minister of that nation is commissioning to form treaties, and no time will be lost in submitting such arrangements as shall be agreed upon to the deliberations of Congress."

Boston, Feb. 10.—The emperor of Brazil is strengthening his army by a sort of conscription.

The Mexican and Colombian squadrons are expected at Matanzas in the month of March, and it is not impossible that the place may go into the possession of the Colombians, without much resistance.

Capture of Monte Video.—A late arrival brings the intelligence of Monte Video having fallen into the hands of the Patriots of the Banda Oriental. The inhabitants of Buenos Ayres were in great joy at the event. The Brazilian consul had set out for Rio Janeiro.

French Spoliations.—At a large meeting held in Philadelphia the 17th ult. composed of persons interested in French spoliations, it was unanimously resolved,

"That the ordinary means of negotiation having failed, it would be wise, prudent, and conformable to former precedents, under analogous circumstances, to institute a special mission, or embassy to France, for the purpose of demanding a restitution of the property of the citizens of the United States, of which they have been deprived: and further, that while a special mission is in its nature essentially pacific and conciliatory, it would, in case of failure, have a happy tendency to unite the American people, and strengthen the arm of government, should it ultimately be compelled to adopt other measures to vindicate the rights and honour of the country."

It was also resolved that Daniel W. Cox, Jacob Ridgeway, William Montgomery, John Inskeel, and Hugh Calhoun, be a committee to draft a memorial to the President of the United States, in conformity to the above resolutions, and that the said committee be requested to correspond with those interested in French spoliations in the other sea ports of the United States, and to invite their co-operation in the proposed application to government.

French Spoliations.—We observe, by the Baltimore papers, that a meeting was called in that city on Tuesday evening last, of all persons interested in the seizure of American property in the ports of the continent of Europe, by authority of the French government, for the purpose of deciding on the propriety of memorializing Congress on the subject.—*N. York D. Advertiser.*

A passenger in the Nimrod, at New York, from Rio de Janeiro, has stated it to us as his opinion, that if Bolivar be, as was reported, actually on his march to invade Brazil, he will be received with open arms by the Brazilian people, who are by no means well affected to their present form of government. It is added that a number of Austrian troops have arrived at Rio in the character of emigrant farmers! The latest papers which we received from Rio, contain a pompous account of the formal visit of the emperor to those emigrants, and the complimentary and affectionate strain which he used in welcoming them to Brazil.—*National Gazette.*